

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo tertius

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Sermo III

Fo. II.

Ac^t. vii. **G**los sp̄ spūscetō restitish. **S**eh sepulturā. **A**ug⁹. **G**e illis q̄b p̄pār ardor
cūdārē vox pm̄issiōis. **E**nī a p̄ncipio sue p̄
dicatiōis dī. dñs. **P**niaz agite appropinq̄
bit em̄ reg. ce. **D**at. iij. **E**t **D**at. xi. **G**el
nite ad me oēs q̄ la. t̄ one. eftis: t̄ ego refi
vos t̄c. sequit. **E**t iuenieb̄ req̄em anīab̄
vīs. **E**t **J**o. vii. clamabat. **S**icq̄ sitit ve
niar ad me t̄ bibat. **E**t Apoc. iij. **Q**ui vice
tit dabo t̄ sedere mecū in throno meo t̄c.
Tertia ē vox cōmīnatiōis. **E**zech. xxii
Lōggregabo vos t̄ succedā in igne furoris
mei t̄ glabrimi in medio ei⁹ vt̄ flattur ar
gentū in medio fornacis: t̄ scier̄ quia ego
dñs cū effuderim indīḡtōez meā sup̄ vos
Et Apoc. xxj. **T**imidis t̄ incredul̄ t̄ exc̄
trat̄ t̄ homicidis t̄ fornicatorib̄: t̄ vene
fici: et̄ idolatr̄: t̄ oib̄ mēdaciib̄: ps̄ illorū
erit in stagno ardēti igne t̄ sulphure. **S**icut
aut̄ mīlē hīmōi cōmīnatiōes. **D**uplicit̄ ḡ
dñs vocat. sed heu mīlē surdeicit. t̄o m̄ḡ/
rito a dñō z̄emun̄t. **E**xplū legiū in lib.
Pet. clūiacen. q̄ in pago pictaue ap̄d̄ li
zimachū fuit q̄dam sacerdos q̄ familiaris
erat p̄ori Bonavallis cisterciēn. ordinis.
Iste p̄or freq̄ntē eū monebat vt̄ vitā corri
geret t̄ seculo renūciaret. **Q**ui p̄mittebat
hoc aliq̄n̄ se facturū. Ille iḡif subito q̄uit
egrotas. misit p̄ dicto p̄ori. **E**lenēs prior
monebat eū implere p̄missū. Ille nolebat
ad huc: sed differebat. **Q**ui subito clama
mauit. Prior/ora pro me: q̄r ecce duo vīs
veniūt ad deuorādū me. **L**iro q̄r p̄ ora/
tionē p̄oris t̄ sociop̄ ei⁹ liberatū se esse di.
Hec in itē amonitus/ statū mutauit. Et
tūc subito fort̄ clamare cepit. **E**cce(inqt)
ignis occupat me ad deuorādū, t̄ petebat
orari p̄ se: t̄ opponebat coopertorium igni.
Sic etiā tunc liberat̄ est p̄ orōnē p̄oris et
sociop̄ suop̄: nec tñ se correxit. **L**unc fact̄
ac si expirasset/rapi ad dei iudicuz: audit
ibi sniam t̄ se. **R**edit: refert vīsa t̄ auditā:
t̄ spēm salutis ab eo p̄cisaz. **E**t ecce(ait) duo
demones portāres vñā magnā sartagine
vt̄ frigari in ea in etīnum. **E**t sciat̄(inqt) q̄
ego nō insano: q̄r hec est cuculla vīa t̄ lin
teamia. **Q**d̄ cū dicerer: vna gutta frixure
cedidit sup̄ manū ei⁹ t̄ deuorauit eū statiz
vīs ad ossa: oib̄ vidētibus. **E**t ait. **E**cce
nūc credite: ecce nūc demones. p̄cīiūt me
in sartagine. **E**t hec dices miserrime expi
ravit. **E**uināt illud sp̄ patebat: etiā p̄

Sermo tertius
Ognosco o:

Cques t̄c. **P**ctā nr̄a ipse p̄tulit in
vīpe suo sup̄ lignū: vt̄ peccat̄
mortui/iusticie vīuam⁹. **J**. **P**. v. **S**ic nos
cognoscet t̄ nos illū cognoscem⁹: si p̄tis
mortui iusticie vīuamus. **I**n istis aut̄ vī
bis tria sunt notanda

Primū p̄tōz satiſfactio copiosa. p̄tā
Scom̄ satiſfactionis p̄clū (nr̄a t̄c.
suo fructuosa. vt̄ p̄tis mor. t̄c.)

Tertiū coclusiōis intērio vīuosa. iusti/
Primo ps̄. **A**pud dñm mi⁹ (cie vīua.
sericordia t̄ copiosa t̄c). **D**esecondo **E**sa.
xxvii. **H**ic est ois fructus vt̄ auferat p̄tīm

Detertio **R**om. vj. **E**xhibete membra
vīa seruire iusticie in sanctificationē.

Ognosco t̄c.

Prim⁹ articulus An de⁹sit cognosci
bilis ab intellectu viatoris: **Q**, non.
Grego. sup̄ Ezech. Quantūcunq̄ mens
nostra in contemplatiōe p̄ficerit: nō ad il/
lud quod ipse est: sed ad illō quod sub ip̄o
est attingit. **C**ontra. **E**sa. j. impropereat
domīn⁹ israeli q̄ non cognoscet deum:
vbi sic dicit. **L**ognouit bos possessorē su/
um: et̄ astinus p̄sepe dñi sui: Israel aut̄ me
non cognouit. **R**n. iuxta doctrinā **S**co.
in. j. dist. ij. P̄t̄est dupl̄ intelligi deum
cōgnosci ab intellectu viatoris. **E**no mō
actu cōphēsiō. t̄ sic nō est possivile deū
cōgnosci a quo cunq̄ intellectu creato neq̄
viatoris neq̄ bti: loquendo de cōphēsiōe
p̄p̄se dicta fīm quam aliqd intelligif q̄ntū
intelligibile est. **I**nfinītū aut̄ cōprehēndi a
fīnito ip̄ossible est. **A**lio mō actu app̄hē/

Dominica. II. post pasca

suo. q̄ vic̄ attin̄ ḡl̄ obiectū. Et h̄ itēp̄ du
pliciter vel actu intuitivo. et sic deū cognō
scunt b̄t̄: s̄ nō viatores. Talis ei noticia
de deo est hoi naturalr̄ impossibil̄. Ut b̄n
di. Bri. q̄. metap̄. q̄ sic se h̄z ocul̄ noctue
ad lumen solis. sic intellect̄ nr̄ ad ea q̄ sūt
manifestissima nature. Uel actu abstracti
vo: et sic est naturalr̄ cognoscibil̄ ab intel/
lectu viatoris p̄ meditū creaturā quēad/
modū apl̄s ait Invisibilia dī a creatu. mū
dī p̄ ea q̄ facta st̄ itellecra sp̄icūf sempit/
na q̄ p̄t̄ eī et diuitas. Q̄d aut̄ dīc Greg.
Non dī intelligi q̄ cōtemplatio sisuat sub
deo ī creatura aliqū q̄ h̄ ec̄ frui v̄c̄dis q̄d
et̄ sumā pueritas. fm Aug. lib. lxxij. q.
xxx. Sed q̄cept̄ eēntie diuine sub rōne
entis ifiniti est imperfectio: q̄ceptu illius ut
est hec eēntia. iō ē inferior intelligibilitate
dei in se p̄replato: q̄q̄ de leḡ stat in sp̄e
ctu cōi rei sub rōne ent̄. Hoc a Scoto.

Pro fun. Q̄d intellect̄ sit naturalr̄ capax
du. ino. videt̄ dicere Juvenal poetea di.
Separat nos a grege mutoꝝ atq̄ iō vene
rable soli sortiti ingenii diuinoꝝ q̄ capac̄.
Et arist. q̄. meta. Elōcat metaphysica the
ologiaz i. sciam de deo. Cum q̄rit̄. An
de. t̄c. Dic̄n. vt s̄. Post r̄missionem dīc q̄
miseri nō studet ex creatur̄ cogiscere crea
tor̄: cū potētia: sapiar̄ bonitas in creatu
ris relucet. Miseri certe q̄ nō recognoscit̄
dīm: de quib⁹ conq̄rit̄ dīs Esa. i. vt s̄. di
cens. Lognouit̄ bos̄c̄. Sequitur. Et po
pulus me⁹ nō intellexit. i. nō int̄ legitime
p̄siderat deū. Et q̄ hoc ē cā oīr̄ p̄t̄orūm
Jō sequit̄. Ge genti peccatrici p̄plo graui
iniquitate semini nequā fī. sce. dereliquit̄ de
um t̄c. Audite o p̄t̄ores auari/lubrici t̄c.
Glos terga deo fr̄itis ne deū videar̄. Fi
lira Eze. viij. De his q̄ dorſuz habebat
h̄altare q̄d erat abominabile dō vide. Et
exp̄oe. iō de p̄t̄ore dī illud Deu. xxxij. De
reliq̄t̄ deū factor̄ suū et oblitus est dei cre
atoz̄ sui.

Seund̄ ar. In p̄ce. t̄c. Nunc de scđo
ch̄rs se exponit̄ p̄ ouib⁹ suis. Ut̄ dīc euā
ge. Bon⁹ pastor aiaz sua dat p̄ ouib⁹ suis.
Est at̄ notāda h̄ triplex amorosa exp̄o.

Prima ē copiose miserationis.
Seunda est p̄tuose recop̄esationis.
Tertia ē fructuose saluationis.

Maria est t̄c. q̄ vic̄ ch̄s amore nr̄ expo
nit̄ sanguinē corp̄ et vitā. Dēpmo Apo.
Dilexit nos et lauit nos a petis nr̄is i san
suo. De scđo Esa. l. corp̄ meū dedi p̄t̄i
tib⁹. De tertio Esa. liij. Tradidit̄ in morte
iam suā De oib⁹ sil Eph. v. Lb̄is dler,
eccliaz et tradidit̄ semetip̄ p ea. **S**cōa
est expositio p̄tuose recop̄esationis fm̄ quā
oues ch̄iani p̄ ch̄z̄ se debent exponere
p̄ q̄ndā recop̄ensationē illī expositio q̄
ch̄s p̄ eis se exposuit̄. j. Joā. iii. Diligaz
mus deū q̄m ip̄e p̄or dilexit nos. Debent
igif oues p̄ amore ch̄ri exponere corpus et
aniam et tp̄alia bona. Dēpmo. j. Lor. vi.
Corpus nō fornicatio debet: i3 dno. De
scđo Deu. vij. Diliges dīm deū tuū ex t̄
ania tua. De tertio Honora dīm de tua
substātia. Et certe multū ē nobis necessa
riū ut omnia p̄ ch̄z̄ exponam̄ q̄ cū sit dīs
m̄ restatis se p̄ nobis miseris terre yem
mūculis exposuit̄. Lauete ḡ ne sitis ingra
ti: q̄m vt dīc Bern. Nihil ita deo displiceit̄
p̄sertim ī filijs ḡr̄ quē admodū ingratiū
do. O q̄m multi sunt ingrati q̄ et corpe et aia
et tp̄ali substātia nō ad ch̄i honore ym
z̄ ad eī iniuriā turpiter abutunt̄. **L**er
tia ē expositio fructuose saluationis: q̄m v̄
deliz̄ oia alia exponere debem̄ p̄ anima sal
uanda p̄ q̄ redimēda se totū exposuit̄ ch̄s
Nā vt dīc Auḡ. Reus erit nō parui p̄c̄
sed sanguinis ieu ch̄i q̄ violat̄ et maculat̄
animā ch̄ri sanguine redemptā. Debz̄ ita
q̄p̄ anima saluanda vnuq̄s̄ exponere tp̄a
lia bōa: corpus et carnales amicos. Tp̄a
lia inquā bona q̄m vt dīc apl̄s. j. Lm. vij.
Qui volunt diuites fieri incidunt̄ in laque
um et in rēta. diaboli et desideria mīta inu
tilia et nocua q̄ mergunt hoīem in interiū
tū et xdīctionem. Et Greg. in moral. So
licitudo tp̄aliuz mors est et exceccatio sp̄uā
lium. Sunt ḡ tp̄alia exponenda. i. p̄t̄en
da et in p̄ios v̄s̄ exp̄edēda. p̄ salute aia
Namvt̄ dicit̄ saluator̄ Matth. xvij. Quid
p̄dest hoī si mundū vniuersū lu. anima hoī s̄.
dctri. pa. t̄c. Corpus etiā est exponendū.
animā saluāda: q̄m corp̄ est p̄pter aiam et
dī esse anie instrumētu. Dagna ḡ abuso,
tim de corpore curare: et oīa quasi mībil
Ber. Eur carnē tuā p̄c̄osis imp̄igias et
ornas quā p̄st paucos dies vernies deuo
rabūt̄ et animā nō curas q̄est coram deo et

angelis p̄tanda. Cur illi carnē tuā p̄po//
nus; dñam ancillari; t̄ acillā dñari/magna
abusio est. Larnales etiam amicos debet
vnuſquisq; p̄ aia ſaluāda exponere. Nam
vt d̄ B̄eg. in homel. Pro q̄buscūq; car/
naliū amicū aut p̄inq; n̄ eſt a dei amore
flecedū. farn̄ p̄fecto eſt q; p̄ amore carna/
lū amicoꝝ ipedif a ch̄i ſeq̄la t̄ ſalute aie
ſue. Exemplū legim⁹ de qdā qui aliquid
tempore p̄inquoꝝ amore retardat⁹ eſt
ſeq̄la ch̄i. Hic autē ſemel amicos vocas
ad p̄iuuiū; inter epulas interrogauit vnu
quē ſibi magis fidelē credebat/ vt ſi eu di/
ligeret/minimū digitū ſuū p̄ ei⁹ amore in
ignem mitteret. Ille p̄o timens h̄ renuit:
neſide quā ſimulauerat exhibuit. Et de/
inde ceter⁹ oib⁹ p̄ ordīne reqlis; idē in eis
repit qd̄ in p̄mo. Tūc ille dixit. Ob amo
rem dei vii hacten⁹ a dei ſeq̄la retardat⁹
sum. ſed ampli⁹ nolo retardari: qz cū mī
mū mēbꝝ vii corpiſ noluerit igni trāſito
p̄ me exponere ad horā: idō nec ego to
tu corpiſ t̄ aliam p̄ vob̄ exponere volo igni
p̄petuo. Iō b̄n d̄ Deut. iij. Lufod̄ te
metipm; t̄ aliam tuā ſollicite ſerua.

Erit⁹ ar. Audits⁹ t̄c. Timet⁹ ne da/
mnari. Forte dicit⁹: timēdū non ē cū
chis p̄ nob̄ ſe expoſuerit p̄ ſalute nob̄ add
renda. Sed atredite qd. l. di. Cum aliquid
alicui p̄mirtif ſub certa p̄dicioe: illa cōdi/
cione nō ſtāte ob illi⁹ culpa cui p̄mittif: p̄/
miſſu ſeuocat. vt h̄. L. de p̄dicioe ob cau/
ſam da. l. ſi lib. Ar. ad h̄ q̄a b̄m Jōā. j. in c.
de cele. miſſ. Cleric⁹ bñficiat⁹ nō dices of
ſiciū tenet ſeuocare fruct⁹ q̄s interim re/
cipit ab ecclia. qz ppter officiū daſ bñficiū:
vt in c. diuersis. de cleric⁹ ſuū gatis. Done
etia casum ſue exēplū. Rex p̄mitit militi
mille florenos ſi vi gilet ad custodiā caſtr⁹
et vigilare nō vult. An debeat ſtipedia re/
cipere? Erit⁹ eſt q̄ nō. Expone t̄ applica
q̄m nō p̄mitit nob̄ regnū celoz ſuū ſub co/
dicioe. ſi ſimādata d̄ ſeruem⁹. Dat. xix.
Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata.

Sermo quartus

Onus t̄c. Lutus ſluore ſanati ſu/
mus. j. Pe. ij. Hec ſnia oſtēdit

quō ch̄es approbatōe cognoscit oues: q̄n
luore ſuo ſanavit eas. In q̄b verbiſ ſunc
tria notanda. Dilectiōis ſuauitas: luor̄is
ſublimitas/cui⁹ ſi. fili⁹ dei fructuofitas: ſa
nati ſum⁹. Pro iſt⁹ trib⁹ Eſa. liij. Ip̄e vul
nerar⁹ ē ppter imq;atates nras: atritus eſt
pt̄ter ſcelera nra: disciplina pac⁹ nre ſuper
lū amicoꝝ ipedif a ch̄i ſeq̄la t̄ ſalute aie
ſue. Logico t̄c.
PRIM⁹ ar. An noticia q̄ oues ch̄i chri
ſtum cogſcūt ſit ſpeculatiua yl̄ practi
ca. Glide in dñica in ſexage. ſer. vij. S; p
fundamēto nota q̄ paꝝ valer cognitio dī
et legiſ. Vnū ſine opib;. Horaci⁹ i odiſ ſi
ue carmiſ. Quid leges ſine morib; vane
pſciuit. Unū ſar; h̄ q̄ bñm̄i cognitio ē pra
ctica: qm̄ d̄ Arist. ij. metaph. Finis ſpecu
lative eſt veritas: practice p̄ op⁹. Letera
vide vbi ſ.

SECUNDUS ar. In p̄ced. t̄c. Hic de ter
tio ſigno qd̄ eſt collectio ſeu adunat
io fructuofa: de q̄ in euange. Alias oues
babeo q̄ nō ſunt ex h̄ ouili t̄ illas ovoſ
me adducere: t̄ ſiet vnu ouile t̄ vnu pſtor.
Ubi eſt p̄teplāda triplex vnitas rā ouiuꝝ
cū pſtore q̄ ſuū inter ſe.

Prima eſt vnitas nature.

Secunda eſt vnitas gratie

Tertia eſt vnitas glorie

Prima eſt vnitas nature. qz voluit pſtorꝝ
n̄ ſe nob̄ ſformare i vnitate nature. Phis
lip. ij. Semetipm exinanuit for. ſer. acci. i
ſilitudine hoim fac⁹ t̄c. Et hoc ſic voluit
vt z noſiſpi ſformemur p participatione
ſue diuinitati. ij. Pe. j. vt p hec efficiamint
diuine ſortes nature. O miseri pſtore q̄
diabolo magiſ ſe q̄ ch̄o ſformat. Hm̄i
autē vnitas nature maniſta eſt inf oues.
Boeci⁹ l. de cōſol. O hoim gen⁹ ſimiſ
cōſurgit ab ortu. Ex cui⁹ oſideratioe idu
ci debem⁹ ad ch̄i charitatē t̄ nři mūrūam
dilectiōem. Malach. ij. Nunqđ nō vnu ē
p̄ ſimā ſimā. Nunqđ nō deus vnu creauit
nos: qre ḡ despici vnuſq; vnu fratrem
ſuū. Nā Eccl. xij. O eaiſ ſiſit ſibi ſite.
Audite inuidi: iracundi: pditioniſ: t̄ bñm̄i

Sexta eſt vnitas ḡfe. de q̄ Ro. xij. Dul
ti vnu corpiſ ſum⁹ i ch̄o: ſinguli aut alter
alter⁹ mēbra. Audite o auari q̄ nō cōpa/
timū necessitatib; alioꝝ; imo magis eos
opp̄mitiſ vſurp; fraudibus: t̄ rapinis. certe
oſtenditſ vos nō p̄tūre ad ch̄i corpus.